

Gnilo (28.01.2003)

v tvojih prsih gnije
uveli cvet s strupenimi trnji
v tvojih ustih se slini prežvečen jezik
in predvidljivo oblikuje izrabljene fraze
puhle besede – plitvost pozabe

iz oči ti buta kislak lakota
znoj utrujenega telesa
preraste slo z zverinsko žejo
neizpeto kruljenje nosoroga
drgnenje od drevo spoznanja

hrbtenica poganja ostre bodice
lice ti prekriva siva luska
kremplji tvoji so črni in žareči
trgaš meso krvavo in ližeš kri s tal

vase vlečeš okoliški zrak
z ust jim trgaš goreče ustnice
vase trpaš svetlobo in luč
iz očesnih jam jim iztikaš zrkla

nabijaš jih v zvezde
tlačiš jih v septične jame
v zapredke iz las, sluzi in krvi
namešaš svojo slino
s tem se prekriješ, ko stopaš v svet
ponosno - porozno

duša pa je prazen panj
temna stran lune žari ob njej
toliko strahu, da ga niti vidiš ne
ne moreš ga videti
ne moreš ga okusiti
ker te ima, ker te kroji

ker ta pošast je strah
plitvo plavaš
blatna dvoživka
tvoja plesnivost zaudarja

tvoj strah ti trese
globoko brezno oglodanih kosti
mraz se vali iz njega
leden dih veje od tebe

vrtilšče in vrtinec
vrtoglavica od tvoje hitrosti
meče ob steno vse drugo
kar se ne drži
se gotovo razleti